

EL REPTE DE LA DIADA

Concerts i desconcerts

Els dirigents polítics han de transcendir el benefici electoral immediat i pensar a llarg termini

JOAQUIM
**Gay de
Montellà**

El Parlament de Catalunya va aprovar el 25 de juliol d'aquest any la resolució que planteja un nou model de finançament per a Catalunya, anomenat pacte fiscal. En representació de Foment del Treball vaig assistir com a convidat al ple després d'haver mostrat, en repetides ocasions, el nostre suport a un nou sistema de finançament per a la Generalitat. En aquell ple del juliol vaig poder constatar, almenys, dues coses importants i que la votació dels punts de la proposta va fer evidents: que una majoria social representada pels grups parlamentaris defensa negociar amb el Govern de l'Estat un nou model de finançament per a Catalunya; i que Catalunya és un país divers amb posicionaments matisats i fins i tot contraposats i, per tant, un país ric socialment, amb una elevada pràctica democràtica i que ha consolidat una valuosa cohesió social al llarg d'aquestes últimes dècades.

EL CONTEXT econòmic i polític dels últims anys sembla usurpar els matisos a la dinàmica lògica de les societats democràtiques com la nostra, que se sustenta en el debat públic i en la recerca i la consecució de grans consensos, de concerts socials emparats pel dret. Avui, la semàntica de la crisi és tan omnipresent com maniquea, i ennuvola les moltes forteses que tenen els nostres espais públics i pri-

vats de relació. No en va hem recorregut un llarg camí de progrés i benestar en les últimes dècades gràcies a l'impuls de la iniciativa privada, amb empresaris i equips humans plens de talent i honestedat, i gràcies també a uns poders públics molt sovint sensats i incertats. Un bon equilibri que, malgrat molts errors evidents, ens ha portat a guanyar un terreny que ara no ens podem permetre perdre.

Espanya i Catalunya no són societats que es trobin 500 punts per sota de qualsevol altra societat europea ni poden ser etiquetades com a «porqueria», segons el tan corrosiu lèxic de les agències de qualificació, que avui sembla el vocabulari dominant en l'opinió pública. És cert que tenim problemes molt importants, com ara la insostenible i injusta quantitat de persones que estan sense feina i també la inassumible quantitat d'empreses que es troben abocades a la desaparició. És cert que encara no hem trobat el camí de la recuperació de la productivitat i la competitivitat, factors clau per a la continuïtat del nostre model de societat del benestar, que ineludiblement ha de garantir la formació, la sanitat i el sistema de pensions.

El Govern català té ara el mandat parlamentari d'arribar amb el Govern de l'Estat a un pacte –un concert– sobre el model de finançament, en un moment en què la dinàmica econòmica i política a Catalunya, Espanya i Europa genera molt de desconcert. I, en aquest sentit, hem de ser honestos i reconèixer que és humà sentir-se desconcertat i que, per tant, és difícil aportar una resposta unívoca a unes situacions que, en molts casos, su-

MONRA

Foment serà i farà el que les empreses i els empresaris de Catalunya vulguin

peren les nostres capacitats d'actuació perquè s'emmarquen en dinàmiques continentals o mundials. I també és raonable sentir-se desconcertat per dinàmiques internes de les mateixes societats que ara semblen anar a les palpentes o bé accelerar-se en un sentit o un altre. En aquest punt és molt necessari això tan indispensable i tan difícil que és saber pensar a llarg termini. Hem d'intentar fer-ho tots. I, evidentment, també els agents socials, les organitzacions empresarials i els sindicats. Per això demanem als representants polítics que transcendeixin el benefici electoral immediat i que siguin capaços d'actuar a fa-

vor del futur. I en una societat democràtica com la nostra, el futur ha de passar necessàriament per la consecució de concerts que alimentin la cohesió social.

FOMENT del Treball representa totes les empreses –de la més petita a la més gran–, i totes constitueixen una part fonamental de la realitat complexa i heterogènia del país. Per tant, és heterogènia la realitat de les empreses i els empresaris que s'agrupen a Foment, que és exactament el que aquestes empreses i aquests empresaris que l'integren volen que sigui; fa el que volen que faci. I serà i farà el que les empreses i els empresaris de Catalunya vulguin en el futur, perquè és una organització representativa i democràtica.

Catalunya és el que els ciutadans volem que sigui, per expressió democràtica. I Catalunya és –i és bo que així sigui– un país socialment divers amb posicionaments matisats i fins i tot contraposats que, a l'empara del dret i de les institucions democràtiques de les quals ens hem dotat, ha assolit, assoleix i haurà d'assolir en el futur concerts –pactes, acords– que l'enforteixin i que dotin la seva ciutadania del millor dels futurs que sigui possible construir. És humà i raonable el desconcert que persones o grups socials puguin sentir, i la millor manera de sobreposar-se és construir el futur amb unitat, amb el màxim nombre de concerts possibles per a nosaltres i, sobretot, per a les futures generacions, que seguiran decidint el que vulguin que Catalunya sigui. ≡

President de Foment del Treball.